

mindste ikke praktiff taget, mine Bemærkninger. Derfom jeg havde foreslaaet, at man skulde undtage Trusler for Straf, vilde det af ham Anførte have været anvendeligt; men, da jeg ikke har gjort det, ser jeg ikke, hvorledes det skulde kunne anvendes. Der kan jo nemlig dog ogsaa godt være Gradationer i Straffen for Trusler, selv om man stiller dem ud som en særegen Straffebestemmelse.

Nellemann: Min Mening var blot den, at udtale, at jeg ikke tror, at der i Almindelighed betragtet er nogen Grund til at sætte en ringere Straffeskala for Trusler om Vold end for Vold. Det forekommer mig, at man godt kan bruge den samme Straffeskala for begge Dele, fordi jeg mener, at der ikke er nogen Grund til gennemgaaende at betragte det One som en mindre Forbrydelse end det Andet.

Orenbøll: Jeg vilde blot gjøre en lille Bemærkning med Hensyn til det, som er fremkommet fra det ærede kongevalgte Medlems (Carlsen) Side. Har jeg forstaaet ham ret, saa er vel hans Mening egentlig den, at han synes, at det vilde være vel haardt, om Trusler om Vold eller, som han udtalte sig, ubesindige Ord eller Sigt skulde straffes med mindst 3 Maaneders simpelt Fængsel. Jeg vil ogsaa være fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at saadanne smaa Trusler slet ikke bør gjøres til Gjenstand for offentlig Paatale, og Sagen kunde derfor have sin Banffelighed i det Diebliff, at der blev gaaet frem med disse Sager paa samme Maade som med andre kriminelles Sager. Men for mig ligger den fuldstændigste Garanti i Lovforslagets § 3, hvorefter saadanne Sager ikkun kunne paatales efter Ordre af Justitsministeren. Det er en inappellabel Kjendelse, som Justitsministeren afgiver, og saadanne mindre betydende Forhold, som ikke kunne egne sig til at straffes med 3 Maaneders simpelt Fængsel, vil Justitsministeren formentlig lade gaa hen, Noget, som Overøvrighedernes, som ellers bekretere Aktion, ikke vilde kunne gjøre. Det forekommer mig derfor, at, naar vi have § 3,

er den Fare, som har ligget for det ærede kongevalgte Medlems Tanke, bortfalden.

Carlsen: Det forekommer mig, at man dog maa tænke sig den Mulighed, at den Forudsætning, hvorfra den ærede sidste Taler gik ud, ikke vilde holde Stif. I detmindste har man jo i andre Lande set, at den politiske Partikamp kan blive saa stærk, at den kan fæve vedkommende Ministers Dømmekraft. Jeg er ligeoverfor vor nuværende Justitsminister overbevist om, at der aldrig vilde kunne være Tale derom; men man har, som sagt, set saadant Noget før, og det kunde jo gjen tage sig.

Justitsministeren: Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at i saa Fald er der dog Domstolene; det er til Syvende og sidst Hovedsagen. Forrigt vil jeg ligeoverfor det ærede kongevalgte Medlem tilføie, at de Bemærkninger, der bleve gjorte af det ærede 6te Medlem for Kjøbenhavn (Nellemann), vare en yderligere Udvikling af, hvad jeg ganske kort antydede, nemlig, at det vilde være noget for vidt gaaende, noget besværligt og noget smaaligt at skulle udmaale Straffebestemmelserne for hver af de to Tilfælde, som ere omtalte. Naar det erkjendes, at selve Volden kan være af en saadan Bessaffenhed, at den laveste Straf for den maa gaa temmelig lavt ned, og at til samme Tid Truslen om Vold kan være saadan, at den høieste Straf for den maa gaa temmelig høit op, saa ser det ærede Medlem, at det virkelig vilde være lidet tiltalende at skulle forsøge paa en saadan Nuancering eller Afstygning af Straffebestemmelsernes Maxima og Minima, som vilde blive nødvendig, naar man skulde udsandre de to Tilfælde i Paragrafen. Det er Tilfælde, som jeg haaber overordentlig sjældent ville vise sig, men det er dog nødvendigt at have Straffebestemmelser for dem; men jeg tror derimod som sagt ikke, at de ere saa praktiske, at man skulde lægge sit Hoved i Blod for at udpenle og udforme i de fineste Nuancer de forskjellige Straffebestemmelser for ethvert af Tilfældene.